رسانه
یکشنبه ۱۳ بهمن ۱۳۹۸ شماره ۵۵۹۰

ببینید و بشنوید

شبکه یك

۶	صبح بخیر ایران
۱۱/۱۰	آفتاب‌شرقی این برنامه با هدف تبیین دین اسلام و تطبیق آن با زندگی اجتماعی هر روز به‌جز جمعه‌ها پخش می‌شود.
۱۸	فرمول یك
۱۹/۴۰	پایش
۲۲/۱۰	سریال جلال

شبکه دو

۷/۳۰	تا انتهای الوند
۱۰/۱۵	زنده‌باد زندگی
۱۴/۱۵	مستندهای انقلاب
۱۹/۳۰	میدان بهارستان
۲۱/۳۰	سریال از سرنوشت
۲۳/۳۰	گام دوم

شبکه سه

۷	سلام صبح بخیر
۱۱	طبیب
۱۵/۳۰	میدون
۱۶/۳۰	کارستان
۲۰	بدون توقف
۲۲/۳۰	اعجوبه‌ها این برنامه در راستای نشان دادن توانمندی‌های کودکان و نوجوانان با اجرای مهران غفوریان پخش می‌شود.

شبکه چهار

۶/۳۰	چهار سوی علم
۱۶	گزینه۴
۱۹	سخنرانی
۲۳	شب‌های هنر: تئاتر، موسیقی، شعر، کتاب، معماری و سینما شش برگ از مجله تصویری و شبانه «شب‌های هنر» را تشکیل می‌دهند که از شنبه تا پنجشنبه ساعت ۲۳ پخش می‌شود.

شبکه پویا و نهال

۸/۱۵	جت سواران
۹	نقاش کوچولو
۹/۳۰	خدا چه آفریده؟
۱۰	پاشو پاشو کوچولو
۱۲/۴۵	مسی به اکیدو می‌رود
۱۴/۰۵	صلح‌بانان
۱۸/۳۰	داستان آنه‌شرلی
۲۱	جزیره دانش

شبکه نمایش

۱۳	روزی که مینا گم شد
۱۵	پای چپ من
۱۷	آزادیخواه
۱۹	داستان پلیس۲
۲۱	آوار
۲۳	وزیرکاتوه

شبکه‌های رادیویی

۸/۳۰	ورزش: پارالمپیك ۲۰۲۰
۹	ایران: خانواده‌ای به نام ایران
۹	جوان: کاوشگر / برنامه‌ای علمی که با انتخاب یك موضوع، نتایج پژوهش‌های کاوشگران جوان برنامه در آن عنوان می‌شود.
۹	قرآن: قرآن و زندگی (ز) ویژه دهه فجر/ سبك زندگی قرآنی در حوزه اخلاق / بررسی علل اخلاقی پیروزی انقلاب اسلامی
۱۴	صبا: سینما صبا/ تلفیق فیلم‌های سینما
۱۶	معارف: پرسمان خانواده/ پاسخگویی به سوالات تربیتی خانواده
۱۶/۰۵	اقتصاد: دکه / خودباوری
۱۹/۱۰	سلامت: کلینیك چاقی/ توصیه‌های تغذیه‌ای و درمانی برای افراد چاق

گفت‌وگو با بازیگران و کارگردانان سینما و تلویزیون درباره شخصیت زنده یاد ولی‌ا... شیراندامی

مُلک سیما بدون سلیمان

مرحوم شیراندامی در سریال مختارنامه در نقش سلیمان بن صرد خزاعی بازی می‌کرد

۶

گزارشگر

دردسرهای بی‌تجربگی

آن‌طور که خبرها و آنونس‌های شبکه سه می‌گفتند بنا بود جمعه‌شب یک سریال سرحال و مفرح با موضوعی جالب و رو به جلو یعنی انتخابات و مجلس روی آنتن برود اما مردم هر قدر پای شبکه سه نشستند خبری از «کتونی زرنگی» نشد و به جایش یک مستند روی آنتن رفت. این موضوع گمانه‌زنی‌ها برای علت عدم پخش این سریال را افزایش داد.

سریالی که اولین تجربه تلویزیونی علی ملاقلی‌پور، کارگردان جوان آن بود. کارگردانی که پیش از این مستند بحث‌برانگیز «راه طی شده» پیرامون زندگی مهندس مهدی بازرگان و البته سینمایی «قندون جهیزیه» و تبلیغات عجیب ملاقلی‌پور برای آن را از او دیده بودیم.

صبح دیروز بود که محسن یزدی، قائم‌مقام شبکه سه در مورد علت عدم پخش این سریال موضعی شفاف و صریح گرفت و گفت «مجموعه «کتونی زرنگی» با تهیه‌کنندگی محمدرضا شفاه از تهیه‌کنندگان متعهد و علی ملاقلی‌پور که سابقه مناسبی در تولید آثار شریف مثل «قندون جهیزیه» و مستند «راه طی شده» داشت آغاز شد. متأسفانه در ادامه تولید این سریال به دلیل خطای فاحش کارگردان، شبکه تصمیم به توقف پخش این سریال گرفت.»

اشاره محسن یزدی به برخی مواضع ملاقلی‌پور در فضای مجازی و به ویژه در تعدادی از نظرات او در صفحه اینستاگرامش بود که علاوه بر خلاف سیاست‌های رسانه ملی بودن این نظرات، اعتراض‌هایی را هم به دنبال خود داشت.

چند ساعت بعد از مصاحبه محسن یزدی، علی ملاقلی‌پور در صفحه اینستاگرام خود ضمن عذرخواهی از مخاطبان بابت سخنانش، نوشت: از دیشب حوالی پخش سریال «کتونی زرنگی» برخی کامنت‌ها و بحث‌های فضای مجازی که گاهی در فضای احساسی رقم می‌خورد در برخی فضاها دست به دست شده و جوری وانمود شده که گویی بنده با انقلاب اسلامی تضاد دارم!

وی ادامه داد: سابقه مستند سازی بنده نشان می‌دهد که مدافع جریان انقلاب اسلامی و امام خمینی هستم. آن هم به واسطه سال‌ها مطالعات تاریخی سیاسی که علاقه همیشگی بنده است و بارها کتب مختلف در این باب را در صفحه شخصی به علاقه‌مندان به تاریخ و سیاست و انقلاب اسلامی معرفی کردم. البته نکات و انتقادات و اختلاف سلیقه‌های شخصی هم در این موارد دارم، اما این‌ها باعث نمی‌شود که هیچ گاه در مقابل اسلام بایستم. ملاقلی پور همچنین افزود: گاهی جدل‌های درون انقلاب اسلامی نباید باعث شود دچار دوگانگی شویم.

او در انتهای یادداشتش نوشته است «اگر در خانه بحثی شد و صدایم بیرون رفت دلیل بر این نیست که من بیرون خانه ایستاده ام.»

بام‌هایی با چند هوا

هر چند علی ملاقلی‌پور کوشید با انتشار یک پست در صفحه اینستاگرامش تا حدی صحبت‌هایش را تعدیل کند اما این موضوع باز هم باعث آن نمی‌شود که سوال پیرامون رفتارهای اینچنینی منتفی شود.

این‌که یک فرد نظرات سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و... خود را داشته باشد و در چارچوب قوانین آنها را در صفحه شخصی خود یا رسانه‌های مختلف منتشر کند جزو موارد بدیهی آزادی بیان است و کسی را نمی‌توان به صرف طرح یک انتقاد یا نظر متفاوت مورد مواخذه قرار داد اما یکی از مسائلی که چند سالی است در میان چهره‌های مشهور یا همان سلبریتی‌ها باب شده آن است که از یک سو مواضع علنی رادیکال علیه نهادها یا موضوعات کلان مختلف می‌گیرند اما از سوی دیگر با همان نهادهایی که با آنها در موضع اعلامی خود تفاوت ۱۸۰ درجه‌ای دارند همکاری کرده و از مواهب مادی آن بهره‌مند می‌شوند.

محسن تنابنده و موضعش علیه رسانه ملی آن هم در حالی که همین حالا هم در حال بازی در فصل ششم پایتخت برای تلویزیون است یا مواضع یک شاعر جوان علیه کلیت نظام از یک سو و شرکت در جشنواره شعر فجر از سوی دیگر یا هنرمندان دیگری که علیرغم گرفتن پول‌ها و کمک‌های سنگین از نهادهای دولتی و حاکمیتی، مدعی مستقل بودن هستند از نمونه‌هایی هستند که اخیرا سر و صدای زیادی به پا کرد و خیلی از مردم از این رفتارهای متناقض گله کردند.

خداحافظی با مرد همیشه خندان

یکی از حوادث تلخ اخیر سانحه اتوبوس اصفهان شیراز بود که باعث کشته شدن تعدادی از هموطنانمان شد. از جمله مرد جوانی که به گفته همکارانش همیشه لبخند به لب داشت. مجید خلیفه یکی از تصویربرداران تلویزیون بود که با برنامه‌های مختلفی همکاری می‌کرد. از جمله «صبحی دیگر» به تهیه‌کنندگی رامین موسوی، «از من بپرس» به تهیه‌کنندگی مجید هاشمی‌فرا و....

مجتبی احمدی سردبیر و کارگردان برنامه «از من بپرس» که از شبکه آموزش پخش می‌شود، درباره همکاری‌اش با زنده‌یاد خلیفه به جام‌جم گفت: مجید خلیفه سال‌ها بود که در برنامه‌های مختلف از جمله برنامه‌های شبکه آموزش فعالیت می‌کرد و قاب‌های زیبایی را برای مخاطبان این برنامه‌ها گرفته است. زمانی که خبر فوت او را شنیدیم، اصلا باورمان نمی‌شد مجید فوت شده باشد. او به قدری خوش‌اخلاق و مهربان و در کار منظم و منضبط و کاربلد بود که جای خالی‌اش به شدت در برنامه حس می‌شود.

وی همچنین ادامه داد: مجید یکی از بهترین همکارهای ما بود. همیشه لبخند به لب داشت و سر ساعت در برنامه حضور پیدا می‌کرد و با اخلاق خوبش توانسته بود محبوب بچه‌های گروه باشد.

مجید خلیفه یکی از تصویربرداران برنامه صبحگاهی صبحی دیگر شبکه آموزش نیز بود که روز بعد از فوتش عوامل این برنامه نماآهنگی را در صفحه برنامه در فضای مجازی برای خداحافظی با همکارشان منتشر کردند.

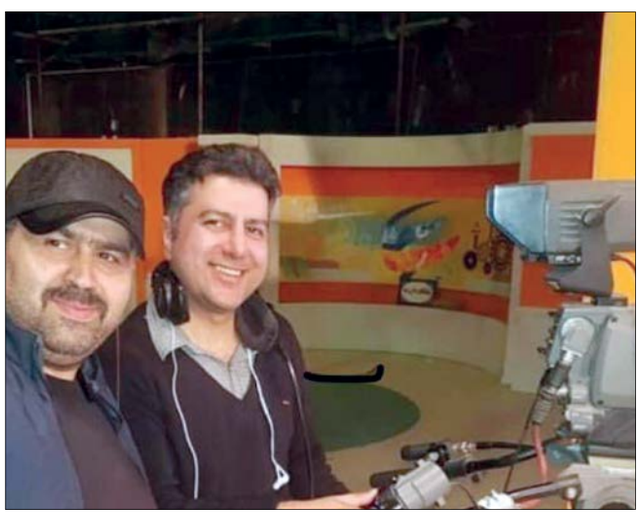

مرحوم مجید خلیفه (سمت راست) در کنار مجتبی احمدی

صندلی داغ

یادداشت

احسان طهماسبی

منتقد

به بهانه نمایش مجموعه «پناه جان» از شبکه مستند

از بیماری تا رهایی

شاید یکی از مهم‌ترین نکات در فهم درست و دقیق‌تر دنیای حیوانات، به‌ویژه برای آن عده‌ای که تجربه مراقبت و نگهداری از حیوانی را در منزل نداشته‌اند، آشنایی با مشکلات، بیماری‌ها و آسیب‌هایی است که متوجه این مخلوقات بوده و پی بردن به نقش اساسی دامپزشکان، جراحان و فعالان محیط‌زیست در این خصوص است. مستند «پناه جان» ضمن به نمایش گذاشتن این موضوعات و تأکید بر نقش مهم و غیرقابل‌انکار مردم در حفظ و مراقبت از حیوانات و محیط‌زیست، به تلاشی در جهت تشویق مسؤولیت انسان‌ها در قبال حیوانات در زمان ناتوانی و بیماری آنها و ایجاد انگیزه برای افزایش حس حیوان‌دوستی می‌پردازد و با نکوهش حیوان‌آزاری، مراکز درمانی و خدمات متنوع ارائه‌شده در مراکز درمانی در ایران را معرفی می‌کند. مستندی که در مقایسه با نمونه انگلیسی خود یعنی مجموعه «سوپر کلینیك حیوانات» که در آن به نمایش مراحل درمان و گذراندن دوران نقاهت حیوانات در یك کلینیك بسیار پیشرفته در بریتانیا می‌پردازد، فارغ از ملاحظات کیفی و تکنیکی، از نگاهی انسانی‌تر برخوردار است و علاوه بر نمایش دوره بهبود حیواناتی از قبیل گرگ، شیر، عقاب، سگ، ببر و...، فرهنگ برخورد صحیح با این موجودات و ایجاد شرایطی برای آسیب نرسیدن به این حیوانات بی‌گناه و آسیب‌پذیر را نیز ترویج می‌کند.

پناه جان، علاوه بر این که به نمایش امکانات موجود در مراکز درمانی تخصصی حیوانات توجه دارد، از کمبود امکانات لازم برای مداوا و بهبود آنها در شهرستان‌ها می‌گوید و درعین‌حال در قسمت‌های دوم (بهار آمد)، سوم (جانان) و پنجم (دندان گرگ) به نقش مهم و اساسی و خیرخواهانه فعالان محیط‌زیست در مراقبت و نگهداری از حیوانات آسیب‌دیده و رنج‌کشیده می‌پردازد و از احساسات پاك انسان‌های وظیفه‌شناسی سخن می‌گوید که به‌جای بی‌تفاوتی در مقابل رنج حیوانات، بدون چشمداشت، وقت و انرژی خود را برای بهبود این موجودات، صرف می‌کنند.

نکته مهم و قابل اصلاح در این مستند، تغییر شیوه مداوم گوینده نریشن، از زبان محاوره به زبان کتابی و بهره نبردن از صدای صداپیشه‌ای معروف یا صدایی دلنشین‌تر برای گوینده گفتار متن در این برنامه است. نکته‌ای که توجه بیشتر به آن می‌توانست به تأثیر کلام سازندگان اثر بیفزاید و اثرش را در جان مخاطب، دوچندان کند. با توجه به این نکته که بیشتر توجه مستندسازان حیات وحش، به بررسی زندگی و زیست موجودات و همچنین رفتارشناسی آنها در طبیعت معطوف است، لزوم ساخت مستندهایی همچون «پناه جان» که بررسی هرچه بیشتر مشکلات درمانی و نمایش شرایط بهبود حیوانات در کلینیك‌ها و مراکز درمانی را مطمح نظر دارند، بیشتر احساس می‌شود.